

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 404
van **AN MOERENHOUT**
datum: 2 juli 2020

aan **MATTHIAS DIEPENDAELE**
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, WONEN EN ONROEREND ERFGOED

Woonwagengewoners - HIVA-onderzoek

Op vraag van de vorige Vlaamse Regering kreeg het HIVA, het Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving, de opdracht een onderzoek uit te voeren naar de woon- en leefsituatie van rondtrekkende woonwagengewoners. Het doel was meer zicht te krijgen op deze moeilijk bereikbare groep en aanbevelingen te formuleren. Dat rapport werd afgelopen vrijdag 12 juni meegedeeld op de ministerraad. De resultaten tonen zeer duidelijk dat er zowel integrale als specifieke beleidsmaatregelen nodig zijn om deze mensen een plek te gunnen in onze samenleving. Ook professionals in het werkveld geven dit signaal al heel lang aan de overheid.

Het onderzoek bevestigt dat de Belgische rondtrekkende woonwagengewoners, voornamelijk Roma, een zeer kwetsbare groep vormen binnen de maatschappij. Ze hebben geen vaste standplaats, waardoor ze continu in onzekerheid leven, vaak geen toegang hebben tot de meest elementaire voorzieningen zoals elektriciteit en water, en het gevoel hebben overal verjaagd te worden. Daarnaast hebben de kinderen door het gebrek aan een vaste standplaats geen toegang tot het onderwijs, de gezinnen geen toegang tot dienstverlening, en hebben de gezinnen geen vaste inkomensbron of baan binnen het reguliere arbeidscircuit.

Het creëren van bijkomende plaatsen is één van de belangrijke maatregelen om de woonsituatie van woonwagengewoners te verbeteren. Numerieke doelstellingen met betrekking tot het aantal beschikbare standplaatsen werden niet bepaald, op zich al een verloren kans wat ons betreft.

In de uitgavenbegroting 2018, 2019 en 2020 werd wél telkens in een bedrag van 4.309.000 euro voorzien voor de verwerving, inrichting of uitbreiding van woonwagenterreinen. Het initiatief daarvoor ligt bij de gemeenten, provincies, OCMW's, de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) of sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's).

Werd dit bedrag de afgelopen jaren ten volle benut? Zo niet, wat waren de redenen daarvoor? Welke bedragen bleven jaarlijks onbenut? Welke maatregelen zal de minister als minister van Wonen nemen om ervoor te zorgen dat de gemeenten en provincies inzetten op de realisatie van standplaatsen?

Vragen over hetzelfde onderwerp werden gesteld aan de ministers Bart Somers (297), Matthias Diependaele (404).

MATTHIAS DIEPENDAELE

MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, WONEN EN ONROEREND ERFGOED

ANTWOORD

op vraag nr. 404 van 2 juli 2020

van **AN MOERENHOUT**

De afgelopen jaren werden de budgetten voor de aanleg van woonwagenterreinen substantieel opgetrokken. In 2017 en 2018 werden uitzonderlijk veel subsidies toegekend voor bedragen ten belope van respectievelijk 5.596.000 en 4.195.000 euro. Dit effect is toe te schrijven aan de aankondiging van de 100%-subsiëring, waar initiatiefnemers van woonwagenterreinen op geanticipeerd hadden. In 2019 viel het aantal toegekende subsidies terug naar 713.000 euro. In de begroting 2020 is 1.992.000 euro beschikbaar.

Een essentieel gegeven blijft echter dat het initiatief en de bereidheid voor de aanleg van een woonwagenterrein steeds bij de lokale overheden ligt. Van zodra een nieuw initiatief wordt aangemeld, ondersteunen de betrokken administraties de initiatiefnemers. Ik verwijs in dat kader ook naar mijn antwoord op de VOU nr. 2853 dat ik op 2 juli 2020 in de commissie Wonen heb gegeven. In de mate dat lokale initiatieven worden aangebracht, is er voldoende budget beschikbaar om met een 100% subsidie de financiering rond te krijgen.